

Tämä tutkistelu on sapatiksi 25.7.2026

Synti seurakunnassa

Muistojae: ”Ettekö tiedä, että teidän ruumiinne on Pyhän Hengen temppele? Tämän Hengen on Jumala antanut asumaan teissä. Te ette itse omista itseänne, sillä Jumala on ostanut teidät täydestä hinnasta. Tuottakaa siis ruumiillanne Jumalalle kunniaa!” (1. Kor. 6:19–20.)

Avaintekstit:

- 1. Kor. 5:1–13:2
- 2. Kor. 2:5–10
- 1. Kor. 6:1–13
- 1. Tes. 4:1–8
- 1. Kor. 6:19–7:9

Aivomme ovat kuin pesusieni: mitä tahansa tuodaan aistiemme kautta sisään, jää sinne. Emme ehkä ole tietoisia suurimmasta osasta siitä, mitä sisään tulee (emme pystyisi ajattelemaan selkeästi, jos muistaisimme kaiken), mutta kaikki on siellä ja vaikuttaa jossain määrin siihen, mitä ajattemme, tunnemme ja teemme.

Siksi meihin, jopa kristittyihin, on niin helppo vaikuttaa kaikkien ympärillämme olevien pahojen asioiden kautta. Kristillinen seurakunta on alusta asti kamppailut tämän ongelman kanssa. Mistä esimerkiksi sunnuntain pyhittäminen tuli kuvioihin? Keksikö seurakunta sen vain tyhjästä? Ei tietenkään. Se tuli ympäröivän kulttuurin kautta.

Voimme nähdä tämän periaatteen toteutuvan Korintissa. Esitettyään vetouksen seurakunnan sisäisiä riitoja vastaan (1. Kor. 1–4), Paavali siirtyi nyt käsittelemään seksuaaliseen moraalittomuuteen, oikeusjuttuihin, prostituoitioon, avioliittoon ja naimattomuuteen liittyviä kysymyksiä (1. Kor. 5–7). Maailman kriteerit vaikuttivat korinttilaisiin laajasti. Ensimmäisen korinttilaiskirjeen luvuissa 1–4 kuvatut sisäiset riidat avasivat oven sellaiselle moraaliselle käytäytymiselle, joka tuomitaan seuraavissa luvuissa. Miten Paavali pyrkii käsittelemään tätä seurakunnassa esiintyvää syntiä, ja mitä voimme oppia hänen kirjoituksistaan?

USKON JA KÄYTÄNNÖN VÄLINEN RISTIRIITA

Koko kristillisen historian ajan teologit, pastorit ja maallikot ovat tutkineet Uutta testamenttia selvittääkseen, millainen seurakunnan tulisi olla. Ihailimme esimerkiksi Apostolien teoissa kuvattua seurakuntaa. Unohdamme kuitenkin helposti yhden merkittävän seikan: ihmisillä on ongelmia. Uusi testamentti näyttää myös kertovan, millainen seurakunnan ei pitäisi olla. Paavalin kirjeet korinttilaisille ovat hyvä lähtökohta.

Lue 1. Kor. 5:1–13. Millaisesta skandaalista Paavali kertoo tässä tekstissä, ja miksi se on niin järkyttävä?

Ilmaisu ”äitipuolensa” (1. Kor. 5:1) viittaa siihen, että Paavali tarkoittaa miehen ja hänen isänsä vaimon välistä inestisuhdetta. Tästä tilanteesta kertoi todennäköisesti Kloen perheväki (1. Kor. 1:11, VKR). Inesti oli niin kauhistuttava synti, että sitä ”ei tavata edes pakanakansojen parissa” (1. Kor. 5:1). Nyt sitä kuitenkin tapahtui varhaiskristillisessä seurakunnassa. Paavalin sanat 1. Kor. 5:1–2 osoittavat, että hän on järkyttynyt kuullessaan, että seurakunnan jäsen oli syyllistynyt tuollaiseen.

Tämä jo paha tilanne kuitenkin pahenee entisestään. Paavali on vieläkin järkyttyneempi huomattessaan, että korinttilaiset eivät ole pahoillaan tilanteesta vaan ovat jopa ylpeitä siitä, että he suvaitsevat tällaisen synnin (1. Kor. 5:1–2). Siksi Paavali aikoo korjata tilanteen paitsi moraalittoman miehen myös seurakunnan osalta, sillä siellä usko ja käytös ovat selvästi ristiriidassa keskenään. Itse asiassa Paavali tekee toistuvasti selväksi, että seurakunnan suvaitseva asenne inestiin syyllistynyttä miestä kohtaan vaati korjausliikkeen. Paavalille oli liikaa, että tällaisesta seksuaalista skandaalista oltiin ylpeitä ja jopa kerskailtiin sillä (1. Kor. 5:2, 6). Mikä näitä ihmisiä vaivasi?

Meillä ei ole selitystä sille, miksi Korintin seurakunta oli niin suvaitsevainen inestiin syyllistynyttä miestä kohtaan. Ehkä hän oli varakas jäsen, joka hyödytti seurakuntaa. Tai ehkä siksi, että ”kaikki on – – luvallista” (1. Kor. 6:12), joten he eivät käsitelleet asiaa kuten olisi pitänyt. Emme tiedä.

Oli syy mikä tahansa, korinttilaiset olivat sokeutuneet rikkoessaan räikeästi Raamattua vastaan (3. Moos. 18:7–8). Ja olivat vielä ylpeitä siitä.

Mitä sellaisia asioita Raamatussa tuomitaan selvästi, joita me seurakuntana olemme vaarassa suvaita ”rakkauden” ja ”hyväksynnän” nimissä?

SKANDAALIEN KÄSITTELEMINEN

Seksuaalisuuteen liittyvien asioiden käsittely on aina vaikeaa. Se oli vaikeaa Paavalille, ja samoin se on meille. Näissä tilanteissa meidän tulee olla uskollisia Raamatulle ja käsitellä asia rukoillen ja rakkautta osoittaen. Emme saa unohtaa, että tavoitteenamme on ihmisen Jumala-suhteen ennallistaminen.

Lue uudelleen 1. Kor. 5:1–13. Miten Paavali kehottaa korinttilaisia käsittelemään tilannetta?

Paavali tekee Ensimmäisen korinttilaiskirjeen 5. luvussa selväksi, että seksuaaliset skandaalit vaativat seurakunnan kurinpittoa. Hän sanoo, että inestiin syyllistynyt mies on erotettava (1. Kor. 5:2), tuomittava (1. Kor. 5:3), ”luovutettava Saatanalle” (1. Kor. 5:5) ja poistettava seurakunnan keskuudesta (1. Kor. 5:13). Seurakunnan jäseniä käskettiin, että heidän ”ei pidä olla tekemisissä” hänen kanssaan (1. Kor. 5:9, 11) eikä edes aterioida ”tällaisen kanssa” (1. Kor. 5:11). Paavali käyttää voimakasta kieltä, joka saattaa kuulostaa loukkaavalta meidän korvillemme, mutta hänen sanansa on ymmärrettävä niiden historiallisessa kontekstissa. Hän käsittelee räikeää, synnillistä elämäntapaa. Voimakas kielenkäyttö on välttämätöntä. Ohessa joidenkin ilmaisujen lyhyt selitys.

Erottakaa ”joukostanne mies” (1. Kor. 5:2; myös 1. Kor. 5:13). Tämä viittaa seurakunnan kurinpitoon.

Mies ”on luovutettava Saatanalle” (1. Kor. 5:5). Koska tämä mies ei voinut elää Jumalan suojeluksessa ja olla kuuliainen, hän oli altis Paholaisen vaikutukselle. Niinpä tämä ilmaisu voi tarkoittaa vain jotain sellaista kuin: ”Antakaa hänen korjata päätöstensä hedelmät.”

Teidän ”ei pidä olla tekemisissä” (1. Kor. 5:9, 11), **”[ä]lkää edes aterioiko tällaisen kanssa”** (1. Kor. 5:11). Läheinen yhteys seksuaalisesti moraalittoni ihmisiin katsottiin vaaralliseksi, koska he saattoivat vaikuttaa muihin saaden nämä jäljittelemään käyttäytymistään. Muinoin yhteisen aterian jakaminen saattoi tarkoittaa myös arvojen jakamista. Olemme kaikki alttiita ympärillämme oleville vaikutuksille, ja meidän on suojeltava itseämme parhaamme mukaan, etenkin tällaisissa tilanteissa.

Jotta ”hänen henkensä pelastuisi” (1. Kor. 5:5). Seurakunnan kurinpidon tarkoituksena on palauttaa heidät järkiinsä ja saada luopumaan syntisestä elämäntavastaan. Tätä Paavali mahdollisesti tarkoitti ruumiin tuhoutumisella (1. Kor. 5:5). On myös mahdollista, että 1. Kor. 5 mainittu inestiin syyllistynyt mies on sama katuva mies, johon myöhemmin viitataan (ks. 2. Kor. 2:5–10). Kurinpito saavuttaa tavoitteensa, kun erehtynyt jäsen palaa seurakuntaan.

SEURAKUNNAN IDENTITEETIN SUOJELEMINEN

Paavali jatkaa 1. Kor. 6:1–11 keskustelua siitä, miten kristittyjen tulisi suhtautua seurakunnan jäseniä koskeviin riita-asioihin.

Lue 1. Kor. 5:3, 12–13 ja 1. Kor. 6:1–13. Mitä Paavali yrittää opettaa korinttilaisille ja meille?

Kreikankielinen sana *pragma* (1. Kor. 6:1), on käännetty suomenkielisessä Raamatussa sanalla 'riita-asia'. Sana tarkoittaa mitä tahansa asiaa. Tässä sillä viitataan oikeudelliseen asiaan. On tärkeää muistaa, että 1. Kor. 6:1–11 ei viittaa rikokseen. Oikeuslaitoksen arvovalta rikosasioissa vahvistetaan Room. 13:1–5. Paavali käsittelee riita-asiaa heti seksuaalista moraalittomuutta koskevan tapauksen jälkeen, aivan kuten Mooses teki 5. Moos. 22:22–24. Tämä osoittaa, kuinka vahvasti Paavalin tapa käsitellä ongelmia seurakunnassa perustuu Raamattuun.

Se, että 1. Kor. 6:1–11 tapaus on sijoitettu seksuaalista moraalittomuutta käsittelevien kohtien väliin (1. Kor. 5 ja 1. Kor. 6:12–20), voi viitata siihen, että myös "riita-asia" (1. Kor. 6:1) koskee seksuaalista moraalittomuutta. Emme tiedä varmasti, mistä asiassa on kyse: onko se vähäinen siviilioikeudellinen asia, kuten omaisuusriita, vai seksuaalisuuteen liittyvä ongelma.

Mistä asiasta lopulta oli kyse, Paavali ei ollut tyytyväinen siihen, että seurakunnan jäsenet veivät asian siviilioikeuteen. Eivätkö he kristittyinä veljinä ja sisarina olisi voineet selvittää asiaa keskenään sen sijaan, että veivät sen "pakanoiden" ratkaistavaksi (1. Kor. 6:1)?

On myös mahdollista, kuten jotkut olettavat, että kyseisen riita-asian (1. Kor. 6:1) osapuolet ovat isä ja poika (vrt. 1. Kor. 5:1). Joka tapauksessa ei ole tarpeen tietää varsinaista asiaa ymmärtääkseen mitä tällä tarkoitetaan. Paavali oli huolissaan siitä, miltä seurakunta kristillisenä yhteisönä näyttäisi ulkopuolisten silmissä. Kristittyjen ei pitäisi tuoda likapyykkiään julkisuuteen (1. Kor. 6:6). Heidän ei myöskään pitäisi käyttää maallisia keinoja sisäisten asioidensa ratkaisemiseen. Rooman valtakunnassa korkeamman varallisuus- tai poliittisen aseman omaavia henkilöitä suosittiin yleensä tuomioistuimissa. Kristittyjen on puolestaan harjoitettava Kristuksen kaltaista harkintaa ja erotettava itsensä maailmallisista normeista.

Mieti Paavalin luetteloa paheista 1. Kor. 5:10–11 ja 1. Kor. 6:9–10. Miksi hän luettelee seksuaaliset synnit sellaisten syntien, kuten epäjumalanpalvonnan, varastamisen, ahneuden ja kiristyksen kanssa?

LÄÄKE SEKSUAALISTA MORAALETTOMUUTTA VASTAAN

Lue 1. Tess. 4:1–8. Mitä tämä kohta sanoo pyhityksen ja seksuaalisesta moraalittomuudesta pidättäytymisen välisestä yhteydestä?

Vaikka Paavali kirjoitti yllä olevissa teksteissä tietyille henkilöille, periaatetta voidaan soveltaa yleisesti kaikkiin kristittyihin. Tämä johtaa tietenkin kysymyksiin: Mitä Korintissa oli meneillään? Mistä kaikki nämä ongelmat johtuivat?

Jotkut Korintissa ilmeisesti uskoivat, että koska evankeliumi oli vapauttanut heidät, he saivat tehdä mitä tahansa. He väittivät, että aivan kuten vatsa on luotu ruokaa varten, niin ruumis on luotu seksiä varten ja seksi ruumista varten (1. Kor. 6:13). Paavali vastaa, että tämä on vääristelty kuvaus kristillisestä vapaudesta. Seksuaalisissa asioissa ilmenevä epärehellisyys on ristiriidassa kristillisen identiteetin kanssa ja on evankeliumin ihmiselle myöntämän vapauden väärinkäyttöä (Room. 8:2; Gal. 5:13). Meidät vapautettiin synnistä, muttei ”vapautettu” sitä tekemään (Room. 8:2; Room. 6:18, 22). Itse asiassa ”ruumis [on] – – Herraa varten, ja Herra on ruumiinkin valtias” (1. Kor. 6:13). Me kuulumme Kristukselle (1. Kor. 6:15), ja sen, keitä olemme, tulee vaikuttaa siihen, mitä teemme. Nämä kaksi asiaa ovat erottamattomasti yhteydessä toisiinsa. Tämä kuvataan Ensimmäisen korinttilaiskirjeen 6. luvussa kolmella eri tavalla.

Ensinnäkin meidät tunnustetaan **puhtaaksi pestyiksi, pyhitetyiksi ja vanhurskaiksi** ”Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä ja Jumalamme Hengen voimasta” (1. Kor. 6:11). 1. Kor. 6:9–10 luetellut synnit sekä 1. Kor. 6:12–20 tuomittu seksuaalinen moraalittomuus eivät kuulu heidän elämäänsä.

Toiseksi me olemme **Kristuksen jäseniä** (1. Kor. 6:15). Tämä tarkoittaa, että meidän tulee olla yhteydessä Kristukseen (1. Kor. 6:17). Seksuaalinen moraalittomuus rikkoo tätä yhteyttä vastaan (1. Kor. 6:13, 15). Jokaisesta, joka liittyy toiseen henkilöön avioliiton ulkopuolisen seksuaalisen kanssakäymisen kautta, tulee ”yksi ruumis” hänen kanssaan (1. Kor. 6:16). Yhteys Kristukseen Pyhän Hengen kautta on kristillisessä etiikassa määräävä tekijä seksuaalisuuteen liittyvissä asioissa.

Kolmanneksi ruumiimme on **”Pyhän Hengen temppelellä”** (1. Kor. 6:19–20). Ainoa tapa elää pyhää ja rehellistä elämää seksuaalisuuteen liittyvissä asioissa on olla läheisessä suhteessa Kristukseen Pyhän Hengen kautta. Toisaalla Paavali viittaa kokemukseen olla Pyhän Hengen temppelellä esittämällä ruumiin ”eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi” (Room. 12:1, VKR).

Ajattele tuhoa, mitä seksuaaliset synnit ovat aiheuttaneet ihmiskunnalle. Kuinka vakava asia tämän pitäisi olla kristityille?

AVIOLIITTO JA NAIMATTOMUUS

Paavali vahvistaa sen, että ruumiimme on ”Pyhän Hengen temppeli” (1. Kor. 6:19). Se mainitaan hänen varoittaessaan seksuaalisesta moraalittomuudesta. Pyhää elämää voi elää vain olemalla Pyhän Hengen temppelinä. Seurakunta on kristillinen yhteisö, joka selvästi erottuu ympäristöstään. Pyhän Hengen läsnäolo tekee tämän mahdolliseksi.

Lue 1. Kor. 6:19–7:9. Miten tämä teksti valaisee sitä, kuinka voi toteuttaa käytännössä käskyn pysyä erossa haureudesta (1. Kor. 6:18)?

Ensimmäisen korinttilaiskirjeen 7. luvussa on tärkeitä opetuksia seksuaalisuudesta. Karkeasti ottaen tämä luku voidaan jakaa kahteen osaan: (1) ohjeet avioliitosta (1. Kor. 7:1–24) ja (2) ohjeet naimattomuudesta (1. Kor. 7:25–40). Tämä luku auttaa meitä ymmärtämään, että seksuaalisuudesta puhuminen on tärkeää ja välttämätöntä.

Kun luemme 1. Kor. 7. lukua, meidän on kuitenkin muistettava, että Paavali vastaa tiettyihin kysymyksiin, jotka liittyvät Korintin seurakunnan ongelmiin. Muuten jotkut lausunnot saattaisivat antaa vaikutelman, että hän suhtautuu avioliittoon halveksivasti, mikä ei pidä paikkaansa (1. Tim. 4:1–3; 1. Tim. 5:14; myös Hepr. 13:4).

On huomionarvoista, että käsky pysyä erossa ”haureudesta” (1. Kor. 6:18) on sijoitettu kahden tärkeän ajatuksen väliin: liitymme Kristukseen (1. Kor. 6:17) ja olemme Pyhän Hengen temppeli (1. Kor. 6:19) Onko parempaa tapaa paeta seksuaalista siveettömyyttä kuin nuo? Ei tietenkään.

Jumala loi seksin, mutta siitä on tarkoitus nauttia vain avioliitossa. Seksi on etuoikeus niille, jotka elävät miehen ja naisen välisessä avioliitossa, mikä on ainoa Raamatussa hyväksytty avioliiton muoto.

Kun Paavali sanoo: ”Pysykää erossa haureudesta”, hänellä saattaa olla mielessään kertomus Joosefista (1. Moos. 39:6–18). Raamattu kertoo, että ennen kun Potifarin vaimo yritti vietellä Joosefin, tämä ”pakeni ulos” (1. Moos. 39:18, VKR). Pakeneminen mainitaan peräti neljä kertaa 1. Moos. 39:6–18. Raamattu ei sano sitä suoraan, mutta rivien välistä voidaan päätellä, että Joosef pidättäytyi seksistä avioliittoon asti (1. Moos. 41:45). Joosef oli Pyhällä Hengellä täytetty mies (1. Moos. 41:38) ja halusi tehdä sitä, mikä oli oikein Jumalan silmissä.

Kuinka me voimme seurakuntana suojella itseämme kulttuurissamme vallitsevilta poikkeavilta seksuaalisuuteen liittyviltä näkemyksiltä?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Ellen G. White, *Alfa ja omega*, osa 6, s. 210–216 tai *Apostoli-
lien teot*, s. 227–234.

On mielenkiintoista, että paheiden luettelossa 1. Kor. 5:10–11 ja 1. Kor. 6:9–10 epäjumalanpalvonta ja juopottelu mainitaan yhdessä seksuaalisen moraalittomuuden kanssa. Kuten Paavali muistuttaa 1. Kor. 10:7 (vrt. 2. Moos. 32:1–6), epäjumalien kunniaksi järjestetyt juhlat olivat yleensä liiallisen syömi-
sen ja juomisen leimaamia, mikä avasi oven seksuaaliselle moraalittomuudelle (1. Kor. 10:8). Ellen G. White sanoo:

”Kenenkään ei ole mahdollista osallistua pyhityksen siunauksesta niin kauan kuin hän on itsekäs ja ahne. – – Elimistön kyky ja voima vastustaa väärinkäytöstä on ihmeellinen, mutta jatkuvat väärät ja kohtuuttomat ruokailu- ja juomatavat lamaannuttavat kaikkia ruumiin toimintoja. Turmeltunutta ruokahaluaan ja himojaan tyydyttämällä jopa kristityiksi tunnustautuvat häiritsevät luonnon työtä ja heikentävät ruumiin, sielun ja hengen voimia.” (AP 26–27.)

”Kun ihminen on täysin tyhjentynyt itsestään, kun jokainen epäjumala on ajettu ulos sielusta, tyhjiö on täytetty Kristuksen Hengellä. Tällainen ihminen omistaa uskon, joka toimii rakkauden kautta ja puhdistaa sielun kaikesta saastaisuudesta.” (KPH 92.)

”Jumala pyrkii kohottamaan meidät korkealle, puhtaalle ja taivaalliselle tasolle. Tätä tarkoitusta varten hänen Henkensä toimii alati meissä. – – Ellei Jumalan Pyhä Henki korjaa luonnollisia taipumuksiamme, niissä on moraalisen kuoleman siemenet.” (Ms 12, 1888.)

Keskustelunaiheita:

1. Monet korinttilaiset uskovat ilmaisivat haluavansa kulttuurillista hyväksyntää. Miksi se on niin vaarallista kristilliselle identiteetille? Mitä voimme tehdä estääksemme itsemme tekemästä samaa virhettä?
2. Paavalin retorinen kysymys ”Ettekö tiedä, että teidän ruumiinne on Pyhän Hengen temppele?” (1. Kor. 6:19) päättää seitsemän ”Ettekö tiedä” -lauseella alkavan kysymyksen sarjan Ensimmäisen korinttilaiskirjeen luvuissa 5–6 (1. Kor. 5:6; 1. Kor. 6:2, 3, 9, 15, 16, 19). Ne kaikki vaativat myöntävää ja painokasta vastausta – kuten: ”Tietysti tiedätte.” Miten nämä kysymykset auttavat meitä ymmärtämään Paavalin huolenaiheita seurakunnan suhteen? Miksi meidänkin pitäisi olla huolissamme näistä asioista nykyään?
3. Avioliitto on peräisin Jumalalta (1. Moos. 1:27–28; 1. Moos. 2:18–24) ja sitä tulee kunnioittaa (Hepr. 13:4). Kun tänä aikana monet pitävät sitä vanhan-aikaisena, miten voimme osoittaa maailmalle, että avioliitto on todella Jumalan lahja, joka on peräisin suoraan Eedenistä?